

Anbot je bil an bogat kralj. Ta kralj se je pelov ankrat na spás. Narga ostavi
~~na~~ sredi poti an regan in popravi: Svetli kralj, ti boji jemu tri hčeri, vsa tri
 bodo imejle zvezde v čeli, al' tania se bo nardila in bo vse tri hčere vzela.
 Naktu se doidele kral hitru nazaj, ^{jen} nardi an vrt, ano piro volk jen ano brok,
 jen vobzidov ga p ~~st~~ kuli in ~~st~~ kuli. Zdey sene ke vse tri hčeri jen da im ~~čezabne~~,
 se so jih varvale. An dan jih pele ta kralj po listu in vrti na spás. Kar se nankrat
 ana grozno tania ~~nasel~~ nardi jen vse tri hčere vzame. Nankrat se je nazaj
 zblisejlo al' tek hčeri ni bilo nikir več vidli. Ta kralj je bu zdaj silnu žalostin
 jen zbrav je tri narbel zvezde sudate. Darj im je zepenise piise jen an ~~strik~~
 potle so ter trije sudate sli kraljeve hčeri jeknat. Jen so jih ke dele in so bli
 lačni. Jenu dva sta šla na jago, adu je pesj peku doma zapka jen se je ipan kot vozkje
 jen ga nej' blu va. Jen pole so pršli v rmi domov, da bodo jipšli zapka. Jen pole
 so se zmejzeli, de bo ta drugji doma in rmi se jegljk taku vzgru nazaj in
 je gljk taku zapka vzela. Jen pole je biv ta tretji doma, je zapka taku zaklov,
 de mu je kri tekla, de bo vejdru kanga je neslu. Jen pole so rmi domov pršli,
 so zapka sooga ~~saj~~ p nepli, zatu k' so imejli več zapen in so ili gljavat za
 sledom jen pole so pršli in ~~st~~ kuli jen pnd tisto ~~st~~ kuli je bu an brezjn. Jen pole so
 se začeli prepirat, de kter bo šev notri. Pole je reku ta stari, de more ta mlajši, ta
 starija v bogat. Jen pole so ga skalali vol ja zdolej je nepda ano zlato hčero in notri v ~~čelo~~
 hčeri so bile tiste tri kralice jen ~~ena~~ je zibala vzleti zibulki hčuga duha. Potle
 so ga z lastno vido voblihi, de bo zaspar, de se ne bo več zbedu. Jen pole so jih skalali
 gor, aniga so pesj ~~st~~ kuli notri. Umi nej' vejdru ke bi maredu. Jen pole je vidu tam
 anga zlatga lička v zlatm ~~čelo~~ ~~čelo~~. Jen pole k' je vidu tistga zlatga hčuga ~~čelo~~
 zlatm ~~čelo~~ je reku: ~~st~~ kuli prelub' svoj tick, kol' mogu ti mene nest!
 Tick je reku: O ja ~~st~~ kuli te bom veser, li vjam' kar mislis. Jen un je vzel gvanke
 kraljeve, ki list njegov ~~čelo~~ je ana zlate ~~čelo~~ je vobiv. Jen pole ~~st~~ kuli je
 vser me ticka tanga je nesu, jen polega je prnesu ke na list borje, kje so ble prej
 tiste tri kralice. Jen pole vondi se je denu za zvidrje. Jen pole ~~st~~ kuli tri kralice
 so ble groznu žalostne po unem ~~čelo~~, ki je biv zvezit in jen dobi, jen ~~st~~ kuli je
 smejle, ki je rmi ~~čelo~~, zatu kor k' jih bla p ~~st~~ kuli unedva vbila. Pole so ble te tri
 kralice ~~st~~ kuli anirar. Du tistga ~~čelo~~ jen pole so se tam purmentvale kib' se vobiv
 an ~~st~~ kuli tak zvidar, seb' zrov gvanke ~~čelo~~, jen pole so ble ~~st~~ kuli ke v tisto hčero in pole
 list je reku: o sejšem jest zvidar, sej znam jest take gvanke ~~čelo~~. Jen pole je
 reku, de bu pršli ke domov pomirit, in tam so vidl ~~st~~ kuli tistga lička v zlatm ~~čelo~~
 jen vendar ga nejsu priznali, Jen pole je pršu list domov pomirit tiste gvanke.
 Jen pole te so ga prašale, de ki je take gvanke dobi in pole tam je purmentar, de
 ih je dobi v blogi, jen so se spoznali. Jen pole su krali purmentar jen pole
 so ~~st~~ kuli tiste poviate ~~st~~ kuli na grnadi ~~st~~ kuli. Jen pole je vzev ~~st~~ kuli ta mlajši hčer jen
 so jeshi in ~~st~~ kuli jzdej je ven.